

γηθέντα καὶ συγχωρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεραινοβολεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ συστάδην.

[Alphonse Daudet]

A. Π. Κ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Κυρία παρατηρεῖ μὲ λύπην τῆς ὅτι τὸ γάλα, τὸ ὅποτον τῇ φέρει καθ' ἐκάστην πρωΐαν ὁ γαλακτοπώλης περιέχει ἄφθονον ποσότητα ὕδατος καὶ παραπονεῖται διὰ τοῦτο.

— Τί γάλα εἶνε αὐτὸ ποῦ μοῦ φέρεις; αὐτὸ εἶνε ὅλο νερό...

— Τί νὰ κάμωμε, Κυρία; ξεύρετε, μ' αὐταῖς ταῖς ζέσαις πίνουν τόσο πολὺ καὶ καὶ μέναις ἢ ἀγελάδες!

Μεταξὺ δύο δικαστῶν ἐν ξενοδοχείῳ πλησίον τοῦ δικαστηρίου.

Ὁ πρῶτος. — Ἄς κάμωμε γρήγορα, γιατί 'ς τὴ μία πρέπει νὰ εἵμαι 'ς τὴ θέσι μου.

Ὁ ἄλλος. — Στάσου δὲ νὰ πάρωμε καὶ τὸν καφέ.

Ὁ πρῶτος. — Ἐγὼ δὲν πίνω ποτὲ, γιατί μ' ἐμποδίζει νὰ κοιμηθῶ!

Ὁ κ. Χ* θέλει νὰ φαίνεται σοφός, καὶ ἔχει τὴν μανίαν νὰ καυχᾶται ὅτι γνωρίζει κατὰ βάθος πολλὰς ξένας γλώσσας.

Πρὸ ἡμερῶν εἰς φίλος του ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἕνα Ἀγγλον, μετὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διαπραγματευθῇ ὑπόθεσιν τινα, καὶ παρακαλεῖ τὸν Χ* νὰ τοῦ κάμῃ τὸν διερμηνέα.

— Νὰ σοῦ 'πῶ, λέγει οὗτος ἀταράχως, ἐγὼ ξεύρω νὰ ὁμιλήσω ἀγγλικά, ἀλλὰ δὲν τὰ καταλαβαίνω καθόλου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ χαρὰ ἦν προξενούμεν ἐν τοῖς ἄλλοις εὐφραίνει ἡμᾶς ὑπὲρ πάσαν ἄλλην χαράν.

Αἱ γυναῖκες ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ἰσπανικάς οἰκίας, αἵτινες ἔχουσι πολλὰς μὲν θύρας, ὀλίγα δὲ παράθυρα· πολὺ εὐκολώτερον εἶνε νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν καρδίαν των ἢ νὰ ἰδῇ τὰ ἐν αὐτῇ συμβαίνοντα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ ἐστίᾳ τῶν αἰρέσεων Σικωτία ὑπάρχει θίασος τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν λεγομένην «Ἐλευθέραν Ἐκκλησίαν», ὅστις ἐν τῇ προσφάτῳ ἐκθέσει του περὶ ἠθικότητος καὶ θρησκείας δι-

εβίβασε μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ πικρὰς ἐπιπλήξεις πρὸς τὴν Ἀνασσαν Βικτωρίαν. «Οἱ πιστοὶ ὑπὸ τοῦ φέγουσι τὴν Α. Μ. διότι βεβηλοὶ τὴν ἀγίαν Κυριακὴν, τὸ νέον τοῦτο εὐλογημένον σάββατον, οὐ μόνον ἀντίτεταρα ἐνίοτε αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέπουσα νὰ διέρχεται ἡ ἀτμάμαξα ἀπὸ Ἀβερδὴν εἰς Βαλλατέρ ἵνα κομίσῃ τὰς νεωτάτας εἰδήσεις εἰς τὴν θερρινὴν τῆς Ἀνάσσης ἑπαυλιν Βαλμοράλ. Ἐτερον παράπονόν των εἶνε τόδε· κατὰ παλαιὸν ἔθιμον οἱ γείτονες χωρικοὶ προειδοποιούντο περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ παρελάσῃ ἡ βασιλικὴ ἀτμάμαξα, ἀπκντες δὲ ἐπέβρεον ἵνα προσκυνήσωσιν. Ἀπὸ τίνος χρόνου ἡ ὥρα τηρεῖται μυστικῇ, αὐτοὶ δὲ καὶ αὐτομάτως προσερχόμενοι κωλύονται ὑπὸ χωροφυλάκων.»

Δύο σπουδαιότατα σχέδια προετάρησαν ὅπως συναφθῶσιν οἱ σιδηρόδρομοι τῆς νήσου Σικελίας καὶ τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου· κατὰ τὸ πρῶτον μέλλει νὰ ὀρυχθῇ ὑποβρύχιος σιγῆς καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ πορθμοῦ τῆς Μεσσήνης· κατὰ τὸ ἕτερον, θὰ ζευξῇ τὸν πορθμὸν μακροτάτῃ γέφυρᾳ μετὰ πέντε ὁπῶν, ἐξ ὧν θὰ ἔχωσιν εὖρος αἱ μὲν τρεῖς 1000 μέτρων, αἱ δὲ δύο ἄκραι 500. Οἱ στῦλοι θὰ εἶναι ἐκ γρανίτου.

Διεθνὴς συγκροτεῖται ἀγὼν ζατρίκιου ἐν Βιέννῃ, οὗ μετέσχον οἱ διασημότατοι παῖται τῶν πεσσῶν. Εἰσὶ δ' οὗτοι κατ' ἐθνικότητα 2 Γάλλοι, 2 Ἀγγλοὶ, 4 Αὐστριακοί, 4 Γερμανοί, 3 Ἀμερικανοί, 1 Οὐγγρος, 1 Ρῶσος, καὶ 1 Πολωνός, ἐν ὧν 18 ἀντίπαλοι. Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἀποτελεῖται ἐξ 8000 φρ. εἰς ᾧ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας θέλει προσθέσει ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου 2,000 φλωρίνια.

Τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Τασμανίας κείμενα παρθένα δάση περιλαμβάνουσι δένδρα πελώρια. Ὑλοτόμοι διηγούνται ὅτι εἶδον εὐκαλύπτους 200 ποδῶν ἐχούσας ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἄχρι τοῦ πρώτου κλάδου, ἐν ὧν δὲ 350 ποδῶν. Μέχρι τοῦ 1873 ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ὅρους Οὐέλλιγκτων, 4 μίλια μακρὰν τοῦ Hobart-Town, ὑπῆρχεν εὐκαλύπτος, ἥς ἡ περιφέρεια ἦτο ὀγδοήκοντα ἐξ ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ὑπερτρικυσιῶν.

Ἐν τούτοις ἡ αὐστραλιανὴ ἀποικία τῆς Βικτωρίας διατείνεται ὅτι ἔχει γιγάντεια δένδρα, καὶ μάλιστα τὸ ὕψιστον τῆς ὕψηλίου, ὅπερ εἶνε εὐκαλύπτος, εὐρισκομένη ἐν Fernshaw, ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Dandeneng, ἔχουσα ὕψος 400 ποδῶν.